

Charles

Frits en Neelie

De Nederlandse bijdrage aan de Europese eenwording bestaat sinds 1999 uit twee commissarissen: eerst Frits Bolkestein en daarna Neelie Kroes. Allebei VVD'ers. Daarmee heb je alle overeenkomsten wel gehad, want grotere verschillen dan tussen dit tweetal zijn nauwelijks denkbaar. Bolkestein heeft net een boek geschreven, *De intellectuele verleiding*. Bolkestein wantrouwt intellectuelen (doctorandussen, journalisten, columnisten en ander tuig, allemaal gevaarlijke handelaren in tweedehands ideeën, vooral als ze jong zijn) en vindt zichzelf dan ook geen intellectueel, maar een oorspronkelijk denker. In zijn boek ontpopt Frits zich als een enorme *name dropper*. Elk boek dat hij ooit heeft gelezen, wordt genoemd. Het lijkt af en toe wel het Groot Anti Linkse Citatenboek waarmee Frits indruk wil maken op zijn lezers.

Aangezien Neelie niet kan schrijven - ze heeft grote moeite om haar gedachten op papier te zetten - heeft ze geen boek geschreven. Maar er is wel een schitterend boek over haar geschreven, waaraan veel meer plezier te beleven valt dan aan het hoogdravende en arrogante werkstuk van Frits Bolkestein. Stan de Jong en Koen Voskuil hebben ons verrast met *Neelie Kroes, Hoe een Rotterdams meisje de machtigste vrouw van Europa werd*.

Neelie heeft zelf niet willen meewerken aan dit boek, dus de schrijvers moesten langs bij een aantal zeer loslippige mannen uit haar leven. Oud-premier Ruud Lubbers bijvoorbeeld is niet te beroerd om een boekje open te doen over een aantal liefdesrelaties van Neelie uit de tijd dat zij onder zijn premierschap minister was. Bah! Lubbers vertelt onder meer dat Neelie een 'seksuele relatie' had met Frans Swarttouw, destijds de hoogste baas van Fokker en een notoire vrouwenversierder. Omdat de relatie volgens Ruud ongepast was, gezien de mogelijke belangenverstrengeling, was hij van plan Neelie daar eens ernstig over te onderhouden. Maar daar was het niet van gekomen, aldus Ruud, nota bene zelf bekend onder de bijnaam 'de hengst van Kralingen'. Bram Peper, ex-echtgenoot van Neelie, is op zijn beurt niet te beroerd om dit hele verhaal te bevestigen. Maar volgens Bram had het gesprek tussen Lubbers en Neelie wel degelijk plaatsgevonden. Lubbers is dus aan het dementeren. En Bram is een slechte verliezer. Want Neelie is bikkelhard voor haar exen...

Het boek begint met een beschrijving over hoe Neelie 'als een dief in de nacht' haar spulletjes weghaalt uit het kasteel van Jan-Dirk Paarlberg, inmiddels veroordeeld tot 4,5 jaar onvoorwaardelijke gevangenisstraf wegens witwassen, valsheid in geschrifte en oplichting. Neelie had jarenlang gratis haar kantoor gevestigd in het prachtige kasteel van Jan-Dirk. Maar toen Paarlberg in de problemen kwam, wist ze niet hoe snel ze de banden met hem moest verbreken. Neelie heeft een hekel aan terugkijken en deze affaire is een van de redenen waarom. Het is slechts een van de vele bizarre episodes uit haar leven, een leven waarin volgens de schrijvers 'alles mogelijk is'. Neelie beschikt over een dikke huid en een teflonlaag, want zij overleeft al tientallen jaren de slangenkuilen van de Nederlandse en de internationale politiek. Zo'n vrouw verdient niet alleen respect, maar ook een goede biografie. Het laatste woord is natuurlijk nog lang niet over Neelie gezegd. Ze gaat immers onvermoeibaar door als Europees commissaris. Wordt vervolgd!

Charles Huijskens

Charles Huijskens is communicatieadviseur. Huijskens Communications is gevestigd in Amsterdam.

Aan het boek over Neelie valt veel meer plezier te beleven dan aan het hoogdravende werkstuk van Frits